

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

Blott några Rader får min Egen lilla Stafva i dag, och förnämligast af
af den orsak, at trösta Dig öfver Lilla Louises tilstånd. Hon är nu återkommen
aldeles frisk och fund ifrån sin tilärnade, Fyftelands-Resa, på hvilken hon
icke hann längre än til Åby, hvar lilla Paketet föll utur vagnen, och hon af
sin alteration måste ligga et par dagar öfver på Gästgifvare-gården.
Det lustiga uti äfrentyret var dock det, at Calle, på alt fatt än ogift Google,
kom at vara med på Resan, och blef för underbyggd uti vägnisaren, at, när
han stutligen affärdades, såsom Öfvspråkare, til Mormor, kunde han tala
med Gummman öfver hela Sakens beskaffenhet och utgång med en tydlighet
och de endalag, som förefällo henne och Svägerkan. Ileda högst väntades,
fannade således Öfvspråket: Man lärar medan man lefver.

Men för at icke komma alt för långt utur vägen, för får jag härtill foza
något om den sverigiske Resan, som Hofver Müller i dessa dagar riktigt fullbordar.
Inkomme Han, Far, Mor, Mormor, Barn af begge Kullarne &c. &c. var nu hela
Familjen en Corps på Söder, samt väntas alla dagar på Sins Förlofning
med en ung Sjöman. Particulariteter kunde förtäljas, men sparas til en
annan gång; dock en Singularitet, kanske den enda uti sit slag uti det
kalla och ärbara Sverige, kan jag ej upsljuta. När den gode och bestedlige
Slemman blef Enkling, ville han taga tröst til sig och gifva sig för andra
resone; firälskade sig således uti Bygmästaren Junks på Sweaborgs Fote,
en ganska dögelig Jungfru; men fann där i Huset en besymmerlig
Frälning. Hans tillkommande Svärfar hade varit gift, och haft med sin
Hustru både Söner och Döttrar. Hans Hustru begärde härpå Skiljebref,
det hon ock fick, samt gifte sig med en ung, vacker och stark Officerare
vid Arméns Flotta, som sedan avancerat up til Öfverste-Lieutenant
och heter Ankarheim, samt är en af våre käckaste Rikingar, det han
noggsamt adugalade uti sista stora Skiljaget i Svenskfund. Han egentligen
tilgät med Anledningen til Skilje-brevet, den gamle Bygmästarens aftråde
från Verkstaden och den unges föregående bekantskaper &c. &c. har jag
mig icke så noga, såsom alt uti tjernan Lund timadt, bekant; men
hvar för alla ögon uppenbart synes, är det vänkskapfulla omgånge, som
råder ibland alt detta folk, ja går så långt, at förne Namnen, nu Major
Junk och Enkling, liksom agerar Amant, åtminstone Adorateur af sin
förra

förre hustru. Med sin fenare Man har hon en Dotter omkring 15 år. Mera
besynnerligt: Fru Müllern kallar henne för sin Luffter, men sin Moss' Man
för Herr Öfverste-Lieutenant. Sedan Du nu så vida känner hela Stam-trädet,
så kommer det Egentliga, hvarmed jag vil förlusta Dig, och består uti
följande Sätt at tala om den således kombinerade och logerade Familjen,
hvilket jag har af Mormors egen Munn, som Du lätt föreställer Dig ej gråt,
så hon berättade mig det. Hoster Müllern skulle berätta för Gumman, huru
de nu voro på sin nya Poställe logerade, och säger: Söta Mor och Herr Öfverste-
Lieutenanten ligga i Sängkammaren, Söta Får på Sophan i Förmatket, och
Herman och jag uti Rummet utanföre. Har Du, Söta Stafva, hört på maken
in-quartering; men efter detta angår vår kära Nägt, så måste jag be Dig
för all ting, at ingen uti Norrköping, utom Farbror Liden, får dela med
os på detta förtroende. Stäckt mitt Herman! som - -

Nu tilven verkelig Roman, och den fournerar öfver lilla Trädgårds-Gossen
Henrik Anderson, som bedt mig i synvakt Dig med Siegwart, en af de
vackraste, åtminstone dygdigaste Äfventyrs-Böcker, som gifvas. Hans Andöme
giver den beskedlige ynglingens Hjerta mycket Hedder; dock, när hans Snille
får mera förädling, flyttar sig väl Boken et stycke längre ner på Smakens
Trappa. Jag vil dock för ingen del rubba hans Rang-ordning: ty en Föddom,
som föder af sig en Dygd, respecterar jag huru som helst. Jag skickar
denna hans Bok, som består af 3 Delar, med Struckhman, och ber, när Du
skickar den tillbaka, at Du uti et Brev til mig tackar för denna hans: Attention,
samt faller om hans Siegwart et behagligt och honors iymnande Andöme.
Men för at icke skriva något vidare om hjälpa Boken, så bilägger jag min
Henriks Brev i afskrift. Anmärkningarne äro, bevar! af min Slöglärd a Händ.

Söta Mor och alla Dyfkonen hälsa Dig och Din John på det ärnaste. Du kan
aldrig tro hvad den Almqvist är glad, at hafva så väl och så snart återfåt sin
nya och unga Lovise; men jag är intet för aldeles nögd med detta Släpveri:
ty at gjöra minnshiften det Galanteriet, at i det längsta skona henne för det
Öknammet af Mormor, det ger jag katen: ty at man kan vara både Mormor
och glad på en gång, berisfar ingen bättre än hennes egen Mor. Gumman,
fruktar jag, höftar nu up efterhand bara Lungan; men är lika munter och
glad, förståndig och god, kost sagt: respectable och charmante.

Adieu, Sötaste Stafva! Jag ville så gärna sitta och spvala mera med Dig;
men måste kläda mig och källa på det kärleksliga Päckhuset: ty jag har
väl också mit lilla Körmans-gröl. Adieu, Adieu!

Sapa Görwell

Bilaga.